

NIEUWSBRIEF

INHOUD

Van het bestuur	1
Terugblik	2
Interview met Esther Tanis	3
Onverwacht vertrek	4
Steun het hospice	4
“We bewegen het liefst met iedereen mee”	5
Van de coördinatoren.....	6
Presentatie bij u	6
Valentijnsdag	7
Nieuwe zorgvrijwilligers gezocht	7
Stichting vrienden van het hospice	8

Van het bestuur

Hoe communiceer je als Hospice.
Voor u ligt weer een mooi exemplaar van onze nieuwsbrief.

Is dat voldoende om als hospice mee te communiceren of wordt er meer gevraagd?

Natuurlijk gebruiken we de mogelijkheden van onze website en de huis-aan-huis bladen. Ook organiseren we regelmatig voorlichtingsbijeenkomsten. We hebben ons afgevraagd of gebruik maken van de social media zoals Facebook, Instagram, Snapchat, YouTube etc., een goede bijdrage aan de bekendheid van - en de betrokkenheid bij - ons hospice zou leveren.

Onze conclusie is geweest dat onze doelgroepen meer gesteld zijn op de huidige door ons gebruikte communicatiemiddelen en (nog) geen behoefte hebben aan communicatie via social media. Hopelijk merkt u aan deze nieuwsbrief dat hiermee een goede kwaliteit wordt nagestreefd.

Ik ben erg nieuwsgierig of u onze conclusie en mening deelt.
Laat gerust van u horen.

Veel leesplezier.
Jan Bouwman, voorzitter

Hospice Zutphen
Thorbeckesingel 2
7204 KS Zutphen
0575 566 333
info@hospice-zutphen.nl
www.hospice-zutphen.nl

TERUGBLIK

- Door Maarten van der Kroef -

“Jammer, dat het erop zit.” Dat is mijn eerste gedachte als ik terugkijk op de tijd dat ik deel mocht uitmaken van het bestuur van Hospice Zutphen. De sfeer in het hospice en de betrokkenheid binnen het bestuur zal ik gaan missen. Die goede sfeer in het hospice was me al bekend, omdat ik als huisarts al eerder in huis kwam als een patiënt in het hospice verbleef. Ik hoefde dus niet te aarzelen toen mij in 2017 gevraagd werd om in het bestuur plaats te nemen.

Voor het bestuur staat, zoals bij alle vrijwilligers, de gast centraal. In mijn beleving was de opdracht van het bestuur dat de vrijwilligers, de coördinatoren en de verpleging de gasten goed kunnen verzorgen en daarnaast hun werk kunnen doen in een prettige omgeving. Ook moet erop vertrouwd kunnen worden dat de continuïteit gewaarborgd is. Die taken zijn niet gemakkelijk, maar binnen het bestuur was er altijd een grote saamhorigheid om problemen op te lossen.

Eén van die problemen zullen we allemaal niet licht vergeten: in 2020 werden we overvallen door corona. Er werd snel een coronateam geformeerd om – op afstand – te overleggen welke maatregelen noodzakelijk waren. We dachten dat telefonisch vergaderen een goede oplossing zou zijn totdat we, tot onze hilariteit, merkten dat we op dezelfde lijn zaten als de leden van een mannenkoor. Daarna snel overgeschakeld op het toen voor ons nog onbekende en hypermoderne Zoom. Gelukkig hebben we het hospice in de coronatijd in een afgeslankte vorm open kunnen houden met een aangepaste bezoeksregeling. Een compliment voor de

vrijwilligers is ook hier op zijn plaats.

Wat is er nog meer gebeurd in de periode dat ik in het bestuur zat? Om een paar zaken te noemen (de lijst is niet volledig). Tineke en Kathy werden opgevolgd door Peter en Maryke. Tweemaal is er een nieuw contract met een andere thuiszorgorganisatie afgesloten. Meegeholpen het laminaat van de huiskamer eruit te slopen en in de vloer hakken om een lekkage op te sporen. Een mooi jubileumjaar in 2023 met symposium,

feest en nieuwe voorlichtingsfilm. Een veranderd financieringssysteem, met alle gevolgen van dien.

Allemaal mooi en aardig, maar het belangrijkste is natuurlijk dat we met zijn allen onze gasten een waardige laatste levensperiode kunnen bieden, samen met hun dierbaren. Ik hoop dat het hospice die taak nog heel lang kan vervullen en ik zal nog vaak aan jullie terugdenken. ■

Het huidige bestuur v.l.n.r.: Alja Boer (secretaris), Esther Tanis (zorg), Anneke Parent (HRM), Jan Bouwman (voorzitter), Michiel van Alphen (penningmeester). Judith Kroes (kwaliteit van zorg) ontbreekt op deze foto.

Interview met Esther Tanis, bestuurslid

- Door Ingrid van der Blom -

Het hospice heeft sinds 1 januari jongstleden twee nieuwe bestuursleden, Esther Tanis en Judith Kroes. Samen verdelen zij de aandachtsvelden kwaliteit en zorg. In dit interview introduceer ik Esther Tanis.

Esther is 55 jaar en fulltime huisarts van beroep. Ze is getrouwd en heeft twee kinderen. Zij runt samen met haar man een huisartsenpraktijk in Vorden. Dat doet ze al 22 jaar met veel plezier.

Omdat er destijds geen huisartsen opleidingsplaats in Nederland beschikbaar was, volgde ze (samen met haar man) de huisartsenopleiding in Schotland. Nadat ze haar studie had afgerond, is ze daar nog een jaar blijven werken als waarnemend huisarts. Daar is ook hun zoon geboren. De start van het gezinsleven en de wens om dichterbij de ouders te wonen, maakten dat ze in 2000 terug keerden naar Nederland. Hier werd hun dochter geboren.

Er volgde een periode waarin ze samen waarnamen voor huisartsen die langdurig waren uitgevallen. Ook om te kijken hoe het zou werken om met z'n tweeën één praktijk te runnen. Dat beviel zo goed dat ze op zoek gingen naar een praktijk die ze samen konden overnemen. Het werd uiteindelijk Vorden. Haar man heeft daar zijn roots liggen. De huisarts van zijn oma ging met pensioen en was op zoek naar een opvolger. Het is erg fijn om op die prachtige plek waar je een band mee hebt, een mooie praktijk op te bouwen.

Beide kinderen studeren inmiddels, hun zoon wil arts worden, hun dochter architect.

De afgelopen 10 jaar heeft Esther bestuurswerk gedaan voor de huisartsen coöperatie en gewerkt voor de regio-organisatie. De laatste vier jaar als voorzitter van de coöperatie. Inmiddels zit haar termijn erop en is ze gestopt. Dat was aanleiding om uit te kijken naar iets nieuws, bijvoorbeeld vrijwilligerswerk.

Wat trok je aan in het vrijwilligerswerk voor het hospice?

"Als huisarts ben ik veel bezig met palliatieve zorg. Ik vind dat een ongelofelijk belangrijk deel van ons werk. In het hospice kan ik mijn expertise als huisarts meebrengen maar ook mijn ervaring en netwerk als het gaat om thuiszorgorganisaties of verzekeraars."

"Bovendien vind ik het leerzaam, hoe werkt een vrijwilligersorganisatie waar beperkt met betaalde krachten wordt gewerkt. Het is een hele uitdaging als je weet hoeveel vrijwilligers hier werken, hoe stuur je dat aan als bestuur. Er voor zorgen dat ze 't werk goed kunnen doen, met de juiste opleiding. Dat ze gehoord worden. Dat er geld binnenkomt. Het is heel mooi om daar onderdeel van te zijn."

Je kende het hospice al voordat je hier kwam werken. Welk beeld had je opgedaan over het hospice?

"Ik ben hier als arts geweest, meestal in de dienst om te schouwen. Een enkele keer is een patiënt van onszelf hier en dan kom je ook vaker hier. Het eerste woord dat in me opkomt als ik aan het hospice denk is 'rust', een hele prettige rustige sfeer. Dat is enorm belangrijk omdat ik weet hoe chaotisch of onrustig het kan zijn als mensen in hun laatste fase zijn en de zorg niet helemaal goed loopt, de partner overbelast is, de kinderen er zich niet prettig bij voelen of er discussie is. Het is heel belangrijk dat die rust er is. Je merkt dat in een setting als een hospice, maar dat kan ook in een buurtzorghuis of thuis zijn, mensen zich prettig en geborgd voelen. Dat heeft ook te maken met de kleuren, met het licht, met de ontvangst, met de ruimtes/kamers, met alles."

Wat is je opgevallen in de korte periode dat je hier bent?

"Dat er actief wordt ingespeeld op vragen vanuit de samenleving.

De vrijgekomen tijd wordt besteed aan tandemfietsvakanties door Europa.

Een onderwerp wat ons nu bezighoudt is 'versterving'. Het bewust stoppen met eten en drinken. Het huidige beleid van het bestuur is dat opname voor begeleiding bij 'versterving' niet actief wordt aangeboden. Als je wilt versterven kan je dus niet bij ons in het hospice terecht. Dat ligt anders als iemand hier al is en in de loop van het verblijf die keuze maakt.

Mede naar aanleiding van vragen vanuit de vrijwilligersraad, ben ik me hierin aan het verdiepen. Het beleid zal niet op stel en sprong veranderen maar er is wel ruimte om erover na te denken. Het behelst nogal wat en er is niet zo heel veel ervaring mee. Wat zijn de juridische aspecten, hoe staat de verantwoordelijke huisarts erin en hoe gaat hij/zij hierin mee. Je moet het alleen aanbieden als je je voldoende geëquipeerd voelt. Alle zorgvrijwilligers moeten er dan ook in mee kunnen. Misschien vraagt dat nog extra scholing."

Heb je een boodschap voor de mensen die het hospice niet kennen?

"Ik kan het me bijna niet voorstellen dat mensen het fenomeen hospice niet kennen. Voor diegenen die het hospice niet kennen, zou mijn boodschap zijn: weet dat hier een prachtig gebouw staat met een hele goede organisatie waar naasten indien nodig gebruik van zouden kunnen maken!

Als huisarts heb ik geen voorkeur waar mensen de laatste fase doorbrengen, als het thuis goed kan (met thuiszorg) is dat prachtig. Als het hier in het hospice kan, is dat ook fantastisch.

Tot nu toe zijn de ervaringen heel goed. Ik hoop hier nog heel veel te leren, maar ook te kunnen bieden." ■

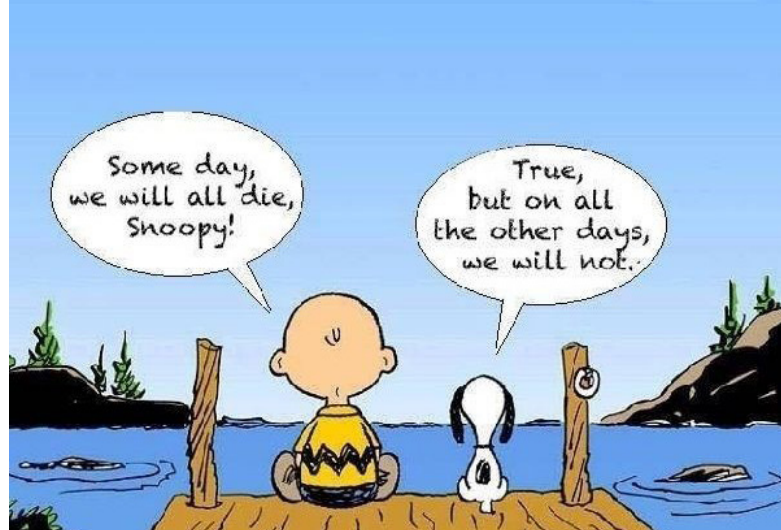
ONVERWACHT VERTREK

- Door Eva Ouwehand, geestelijk verzorger -

Bij Ananda aan tafel blikken we terug op het verblijf van haar moeder in het hospice en de periode daarna. Want Jannie is een van de gasten die niet in het hospice overleden is. Dat gebeurt zo'n 2 keer per jaar, als mensen onverwacht opknappen. Toen Jannie in het hospice kwam, januari 2022, was de verwachting dat het eerder dagen of weken zou duren voor ze zou komen te overlijden, dan maanden, en Jannie is er nog steeds. Alles was besproken, de begrafenis was al geregeld, Ananda had een toespraak op papier gezet. Ananda herinnert zich nog goed het moment dat besloten werd om haar moeder naar het hospice te brengen: ze beseftte toen heel goed dat haar moeder niet meer naar huis zou gaan. Zelf was Jannie te ziek om daarbij stil te staan.

In het hospice knapte Jannie langzaam op. Ze moest van ver komen en haar specialist had gezegd dat ze vanwege uitzaaiingen niet teveel mocht bewegen omdat er een risico op een dwarslaesie was. Maar na een tijd werd dat perspectief herzien. Jannie kwam weer uit bed, zat in de stoel en ging zelfs na verloop van tijd het nieuwe appartement van haar kleinzoon bekijken, dat hij zo graag aan zijn oma wilde laten zien. En uiteindelijk knapte Jannie zo ver op, dat er weer nagedacht werd over het voortzetten van de behandeling die ze kreeg. Eind maart ging Jannie weer naar huis.

Hoe hebben Jannie, maar ook haar man Dick en hun dochter Ananda deze ommezwaai ervaren? Vraag ik Ananda. "Heel dubbel", zegt Ananda. "Het was voor iedereen heel onwonderlijk. Je denkt dat alles voorbij is en je hebt alles daarvoor geregeld, en dan draait het perspectief langzamerhand om!" En de artsen die Jannie behandelden, waren heel verbaasd en hadden dit herstel helemaal niet verwacht. Ananda vertelt dat haar moeder wel weer in behandeling is gegaan, maar vooral in het begin geen plezier durfde te hebben. Alsof ze niet kon geloven dat het goed kon gaan. Een dokter zegt eerst dat je ongeneeslijk ziek bent, nog zonder dat je dat zelf kunt voelen. En daarna dat er nog hoop is, ook zonder

dat je weet wat er allemaal in je lichaam gebeurt. Het is dan alsof je lichaam je in de steek laat en je er niet op kunt vertrouwen. Maar langzamerhand werden de bloedwaarden stabiel en kregen de goede dagen de overhand. Jannie durfde weer meer leuke dingen te gaan doen, met Dick, met Ananda of met haar kleinzoon.

Er zijn ook dingen veranderd, vertelt Ananda. Haar vader was behoorlijk onthand toen zijn vrouw in het hospice werd opgenomen. Nu Jannie weer thuis is helpt hij haar, meer dan vroeger, met allerlei kleine dingen. En Jannie heeft in het hospice de ervaring opgedaan hoe het is om dingen uit handen te geven en niet meer over alles de regie te kunnen houden. "Mijn ouders zijn nu meer een team", zegt Ananda, "en dat was waarschijnlijk niet gebeurd als mijn moeder niet een tijd in het hospice was geweest. Dat is toch wel een periode van rust en aandacht geweest". Jannie is weer gaan genieten van kleine dingen: samen met Ananda naar de markt of naar het tuincentrum, een boodschapje doen met Dick. De grote dingen en verder weg van huis, dat hoeft niet meer van haar. Ze heeft ook dingen moeten loslaten, zoals de nare herinneringen aan de kerst in 2022, toen ze in het ziekenhuis lag. Als je denkt dat je niet lang meer hebt en er komt nog een kerst, het jaar daarna, dan moet je daar weer nieuwe invulling aan geven.

Ananda's motto is: "vier het leven". Door alles wat er met haar ouders is gebeurd en ook door het verlies van jongere mensen in haar vriendenkring, beseft ze dat je niet weet hoe lang je hebt als mens. Daarom is het belangrijk om iedere dag te genieten van de kleine dingen.

STEUN HET HOSPICE

De zorg die in het hospice wordt gegeven, brengt veel kosten met zich mee. Gelukkig is er financiering door overheid en zorgverzekeringen. Daarnaast zijn er aanvullende financiën noodzakelijk om het comfort van de gasten zo aangenaam mogelijk te maken. Uw steun is daarom van harte welkom. Als u een financiële bijdrage wilt leveren is het goed te weten dat de Vriendenstichting een algemeen nut beogende instelling (ANBI) is. Het betekent voor u, dat een donatie, gift of schenking aan de stichting onder voorwaarden fiscaal aftrekbaar is (zie www.anbi.nl). Voor de ANBI-stichting betekent het dat er geen belasting verschuldigd is over de ontvangen donatie, gift, schenking of erfstelling.

EENMALIGE GIFT

Natuurlijk is een éénmalige gift is ook van harte welkom! Dat kan door het scannen van de QR code. Het bedrag kunt u vervolgens zelf bepalen. Een bankoverschrijving is uiteraard ook mogelijk. Ons rekeningnummer is **NL 22 RABO 0111 6824 52**

“We bewegen het liefst met iedereen mee”

- Door Herma Loman -

Heleen en Marian zijn 2 van de 3 (Yvonne is de derde; ze had graag bij dit gesprek willen zijn maar dat lukte helaas niet) verpleegkundigen die, alweer maanden geleden, 12.5 jaar als verpleegkundige bij het hospice werken. Reden om eens stil te staan bij die periode en hun werkzaamheden. De verpleegkundige zorg in het hospice wordt geleverd door Verian, een thuiszorgorganisatie. De groep verpleegkundigen, verbonden aan Verian, bestaat uit 11 personen; 5 ZZP-ers, 4 in loondienst, plus 2 invalkrachten. Heleen en Marian zijn beiden ZZP-er.

Vanuit welke achtergrond kwam je hier terecht en wat was je motivatie?

Zowel Marian als Heleen zijn verpleegkundige ‘van huis uit’. Aanvankelijk in een ziekenhuis en daarna in de particuliere (24 uren) thuiszorg. Heleen: “dat was in een tijd dat, dat nog betaalbaar was.” Een belangrijke drijfveer is het grote verschil tussen ziekenhuis- en thuiszorg én de soort van zorg die ze hier kunnen bieden. Heleen: “de traditionele verpleging wordt steeds meer in beslag genomen door regeltjes, protocollen en structuren. De tijd die aan een patiënt besteed kan worden is steeds verder verminderd en - door de toenemende digitalisering – lijkt ook de noodzaak van vastleggen in systemen groter te worden”. Ongeveer in dezelfde periode kregen ze genoeg van hun oude werkomgeving en besloten om ZZP-er te worden. Het Hospice werd één van hun opdrachtgevers.

Wat is er zoal veranderd in die tijd?

Een groot verschil met het begin was het verschil in taken en rollen van de zorgvrijwilligers en de verpleegkundigen. De rol – en vooral de verantwoordelijkheden - van de vrijwilligers was aanvankelijk groter dan nu. Het was in een tijd dat de verpleegkundigen nog niet de 24-uurs zorg verleenden. Ze waren gedurende een dag slechts een aantal blokken aanwezig. Bovendien waren er in het begin nog wat plooiën glad te strijken in de werksfeer. Er was een heel nieuw team van verpleegkundigen en iedereen moest zich weer leren te verhouden tot elkaar. Uit het team van vrijwilligers en door de 24-uurs inzet, groeide in de loop der jaren één team, met elk zijn eigen zelfstandigheid. Marian “we doen het echt samen, wij kunnen niet zonder de vrijwilligers en andersom kunnen zij niet zonder ons”. Marian en Heleen hebben in de loop der

tijd de conditie van de gasten zoals ze binnenkomen, zien afnemen. Het lijkt erop dat ook hier het ouder worden van mensen en het langer thuis wonen, doorwerkt. Marian “mensen hebben vaak meerdere kwalen en soms ook een vorm van dementie.”

Hoe ziet een werkdag er globaal uit?

Een verpleegkundige heeft dienst van 8 uur ‘s ochtends tot 8 uur ‘s avonds óf werkt juist tijdens de nacht. In elk geval gedurende 12 aaneengesloten uren. Een dienst begint ‘s ochtends altijd met de overdracht van de nachtverpleegkundige aan de dagdienst en de eerste groep vrijwilligers. De zorgvrijwilligers draaien diensten van 4 uur en hebben dus gedurende de dag vaker een overdracht. Aan het eind van de dag is er een overdracht tussen de dagdienst en de verpleegkundige van de nacht. Heleen en Marian roemen de hoge mate van autonomie. Marian: “een ieder heeft dezelfde verantwoordelijkheid maar elk kleurt dat op haar eigen manier in.” Zo is het inplannen van het rooster iets dat ze als team zelf doen. Iedereen roostert zichzelf in en ook de vrije dagen en vakanties worden onderling geregeld. Zelfs ziekte wordt binnen de groep opgevangen; iemand werkt nog even door na een dienst of iemand anders springt even in. Na de overdracht aan het begin van de dag, begint de ochtendzorg voor de gasten. Die bestaat uit het uitdelen van medicatie en, afhankelijk van wat nodig is, hulp bij het wassen. Vervolgens wordt vaak al de medicatie voor de volgende dag uitgezet. Vaste werkzaamheden vormen de diverse contacten met familie, apotheek, huisarts en de vele bestellingen bij leveranciers zoals Medipoint en Mediq. Indien er wondzorg nodig is, wordt dat gedaan op een moment dat een gast daar qua energie aan toe is.

Rond de middag komt er regelmatig één van de huisartsen langs. In elke dienst wordt er van elke gast rapport geschreven. En zijn er rustige momenten; Heleen houdt ervan om dan wat lekkers te gaan bakken voor de gasten en vrijwilligers. Marian maakt graag muziek, oefent voor haar koor of maakt muziek bij een van de gasten.

Wat vind je het mooiste aan je werk(/zaamheden)?

Ze beseffen hoe goed ze het hier naar hun zin hebben. Vooral zorg kunnen verlenen aan mensen zoals je dat wilt als verpleegkundige. Met alle tijd en aandacht die je aan iemand wilt geven. Heleen vertelt dat ze vooral geniet van alle contacten en gesprekken die ze de hele dag heeft. Op de eerste plaats met de gasten, maar het betreft ook alle lijntjes tezamen, zoals de communicatie met de vrijwilligers of met de coördinatoren. En vergeet niet de familie; ze merken dat er tijd is en dat is heel anders dan ze gewend zijn in bijvoorbeeld een ziekenhuis. Vooral op het eind heeft de familie vaak behoefte aan begeleiding. Voor Marian is het belangrijkste – én het mooiste – wat ze bij kan dragen aan deze fase van iemands leven: “dat iemand zijn/haar eigen weg mag gaan en goed mag sterven.”

Nadat ik hen tot slot vraag of ze zich speciale gebeurtenissen of situaties herinneren, komen er diverse anekdotes op tafel. Opvallend is hun conclusie: het betreft geen grote of grootse verhalen. Heleen: “het grote zit ‘m juist in het kleine. Er wordt hier veel genoten en veel gelachen.” Dat delen, dat zijn bijzondere momenten. Marian: “soms rijd ik naar huis en moet dan echt goed nadenken wat ik 12 uur geleden thuis achterliet. Je stapt echt in een andere wereld in het hospice.” ■

VAN DE COÖRDINATOREN

Het voorjaar is vanuit het hospice langzaam zichtbaar. De tuin wordt weer klaargemaakt voor de komende seizoenen en onze gasten genieten voorzichtig van de eerste zonnestrallen. Ook veel vogels weten het hospice te vinden, we zien ze in de tuin maar ook op de patio. Op de patio scharrelen ze rond en er is regelmatig een scholekster die tegen de ramen tikt. In het water zijn de meerkoeten, futen en ganzen al bezig te nestelen.

In het hospice is het dynamisch en harmonieus tegelijk. We hebben bijna altijd vijf gasten in huis. We merken dat de vraag naar een plek in het hospice toeneemt en we iedereen een plek gunnen om hier de laatste fase van het leven door te brengen in de persoonlijke sfeer van ons bijna-zoals-thuis-huis. Dankzij alle medewerkers van het hospice zijn we in staat om daar flexibel in mee te blijven bewegen.

We nemen ook waar dat het hospice meer bekendheid heeft gekregen. Mensen weten ons steeds beter te vinden doordat we een mooie overzichtelijke website hebben en ook omdat we regelmatig informatiebijeenkomsten organiseren in het hospice of als gastspreker gevraagd worden.

We krijgen in de regel zeer positieve feedback van onze gasten, nabestaanden en personen en instanties waar we mee samenwerken. Deze feedback krijgen we onder andere via een evaluatieformulier en tijdens gesprekken die we met nabestaanden voeren. Nabestaanden nodigen we zo'n 2 maanden na het verblijf uit om gezamenlijk terug te kijken op een intensieve periode. We bespreken dan hoe men de zorg in het hospice heeft ervaren, waar het goed ging en waar het misschien beter kan. Dat gebruiken we dan weer om, waar mogelijk, onze zorg te verbeteren.

Hartelijke groet, Maryke en Peter

PRESENTATIE BIJ U

Hospice Zutphen is een 'bijna zoals thuis huis', voor mensen die in de laatste fase van hun leven zijn. De meeste mensen hebben de wens om thuis te sterven. Helaas is dat niet voor iedereen mogelijk. Vaak blijkt dat de zorg zo intensief is, dat dit te belastend wordt voor mantelzorgers. Regelmatig horen wij van mensen die bij ons verblijven en van hun naasten: "hadden we maar eerder geweten van het bestaan en de mogelijkheden van het hospice."

Bij ons is altijd liefdevolle, deskundige zorg beschikbaar. Doordat wij een aantal belastende zorgtaken uit handen kunnen nemen, ontstaat er weer echte tijd voor elkaar en voor de dingen die in deze fase echt belangrijk zijn. Te vaak horen wij over onbekendheid met ons werk en de mogelijkheden. Daarom vertellen wij graag over ons hospice en wat wij voor mensen kunnen betekenen.

Wij kunnen voor u een boeiende presentatie verzorgen. Wij hebben de beschikking over een foto/film reportage en enkele vrijwilligers vertellen daarbij hun persoonlijke verhaal en ervaringen. Voor u een mooie invulling, voor ons een goede gelegenheid om ons werk breder onder de aandacht te brengen.

Mocht u geïnteresseerd zijn of verdere vragen hebben dan kunt u contact opnemen met één van de coördinatoren Maryke of Peter.

- tel. 0575 566333
- mail: info@hospice-zutphen.nl

Valentijnsdag

Het begon voor het coronatijdperk met de vraag: wie heeft er zin om een keer mee uit eten te gaan? De respons was groot, te groot voor een tafeltje in een restaurant.

Toen werd besloten het anders aan te pakken: een avondvullend programma werd uit de hoge hoed getoverd en een geslaagde avond was een feit.

Inmiddels 5 jaar later is die traditie weer opgepakt en op 14 februari kwamen zo'n 40 enthousiaste vrijwilligers naar 'De Lindesche Molen' in Linde (bij Vorden). Kledingvoorschrift was dat iedereen iets roods aan had; het was tenslotte Valentijnsdag.

Na een warm welkom stond er een heerlijk Palestijns Arabisch buffet klaar, verzorgd door Jacqueline Arraf. Daarop volgde een toetjesbuffet gemaakt door een aantal vrijwilligers.

Tussendoor zorgde Tirza voor een muzikaal optreden in het theater, met prachtige gevoelige liederen.

Veel dank aan de organisatoren Margreet W., Yvonne, Letty en Dorothée

OP ZOEK NAAR EEN ZINVOLLE VRIJETIJDSBESTEDING?

We hebben plaats voor nieuwe zorgvrijwilligers

Hospice Zutphen is een klein en huiselijk hospice dat ruimte biedt aan mensen in de laatste fase van hun leven. Het biedt hen een 'bijna-zoals-thuis' situatie waarin liefdevolle zorg en ondersteuning geboden wordt die bij hen past en recht doet aan hun wensen. Voor familie en mantelzorgers blijft er alle ruimte om daar zelf een aandeel in te houden en het geeft hen de mogelijkheid om in alle rust aandacht voor elkaar te hebben. Het hospice is er voor terminaal zieke mensen, ongeacht hun levensovertuiging, maatschappelijke achtergrond of financiële draagkracht.

Wat doet een zorgvrijwilliger?

Zorgvrijwilligers nemen de dagelijkse zorg voor de gasten op zich. Daarbij moet je denken aan persoonlijke zorg, zoals hulp bij het wassen, aankleden en toiletgang. Maar ook een praatje maken, voorlezen, een spelletje doen of waken bij stervende gasten behoren tot de werkzaamheden. Daarnaast is het team zorgvrijwilligers verantwoordelijk voor het eten en drinken van de gasten, ontvang je het bezoek van de gasten en houd je het huis netjes (voor de schoonmaak zijn vaste medewerkers in dienst). Ook voor de naasten van onze gasten is veel aandacht en tijd en zo nodig bied je hen een luisterend oor.

WIJ ZOEKEN BETROKKEN MENSEN DIE:

- zich dienstbaar en respectvol op kunnen stellen
- bereid zijn om de handen uit de mouwen te steken
- een goede balans hebben tussen afstand en nabijheid
- twee dagdelen per week beschikbaar zijn, waaronder een enkele keer ook een nacht (slaapdienst).

Een achtergrond in de gezondheidszorg is niet nodig.

WIJ BIEDEN:

- ongelofelijk mooi vrijwilligerswerk
- een team van fijne collega's
- de kans om nieuwe dingen te leren door middel van een gedegen basistraining
- begeleiding door coördinator en verpleegkundige
- inspirerende themabijeenkomsten
- supervisie
- een jaarlijkse Verwendag voor vrijwilligers.

INFORMATIEBIJEENKOMST

Er is regelmatig een informatiebijeenkomst voor mensen die overwegen als zorgvrijwilliger aan de slag te gaan. Tijdens de bijeenkomst wordt een film getoond over het Hospice Zutphen, een zorgvrijwilliger vertelt over het werken in het hospice en een van de coördinatoren geeft achtergrondinformatie. Uiteraard is er ruimte voor vragen. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden via de coördinatoren Maryke Hulshof of Peter Buskermolen via 0575-566333. Ook voor vragen en meer informatie kun je contact met hen opnemen.

STICHTING VRIENDEN HOSPICE ZUTPHEN

De Stichting Vrienden Hospice Zutphen verleent financiële en materiële hulp aan het Hospice Zutphen. Dit doet zij door het geld dat door sponsors, donateurs en acties bijeen wordt gebracht te beheren. De Stichting Vrienden Zutphen Hospice bestaat uit een aantal vrijwilligers. Hiermee garandeert de stichting dat iedereen gebruik kan maken van het hospice, ongeacht de financiële situatie. Ook ondersteunen we financieel het hospice.

In de vorige nieuwsbrief gaven wij aan dat het onze wens was om de Club van 100 uit te breiden. Dat is gelukt! Onder andere het interview over de Club van 100 in het Achterhoeks Nieuws heeft er toe geresulteerd dat wij weer een paar nieuwe leden kunnen verwelkomen. Daar zijn wij natuurlijk erg blij mee.

We hebben de afgelopen maanden een aantal mooie bijdragen in ontvangst mogen nemen. Zoals de cheque van de Vrijmetselaars, de opbrengst van een aantal geveilde schilderijen* en een bijdrage van de gevonden voorwerpen van de gemeente Zutphen. Wanneer de gevonden voorwerpen bij de gemeente Zutphen niet worden opgehaald na een bepaalde periode, wordt het contante geld verdeeld onder 3 goede doelen waarvan het hospice er 1 van was. Deze bijdrage krijgt een mooie bestemming voor de vrijwilligers die dag en nacht klaar staan voor de gasten. Op 28 juni 2024 wordt de Heavensride weer gereden. Een fietstocht met verschillende afstanden. Zij fietsen dit jaar voor ons Hospice en voor stichting Ambulance Wens Oost. Het is de 3e keer dat zij fietsen voor het Hospice. Ook daar zijn wij weer superblij mee!

Als Vriendenbestuur zullen wij ook aanwezig zijn om de deelnemers aan te moedigen. Mocht je mee willen fietsen, geef je dan op via de site www.heavensride.nl

* Geveilde schilderijen en andere kunst

Soms krijgt het hospice na het overlijden van een gast een schilderij of kunstwerk geschonken. Niet altijd kan deze een passende bestemming binnen het hospice krijgen. Dan krijgen de Vrienden het verzoek het schilderij/kunstwerk te verkopen.

Als Vrienden willen we graag recht doen aan de geschonken stukken. Wij kunnen echter zelf niet beoordelen hoeveel waarde een schilderij of ander kunststuk heeft.

Daarom zijn we blij dat we Derksen Veiling in Arnhem bereid hebben gevonden om met ons samen te werken op dit gebied. Wanneer er een stuk geschonken wordt, kunnen we dit ter beoordeling voorleggen. Als een stuk geschikt is om te veilen, maakt Derksen Veiling het volledige hamerbedrag aan de Vrienden over. Wij hoeven geen percentage van de opbrengst af te staan, waar dit gewoonlijk wel het geval is. We zijn Derksen Veiling daar dankbaar voor!

Wanneer een stuk niet geschikt blijkt voor veiling, dan zullen wij het via Marktplaats trachten te verkopen. Lukt dit niet binnen afzienbare tijd, dan schenken wij het in het uiterste geval aan de kringloop.

Overhandiging van een bon met een waarde van € 2000,-, geschonken door de loge Karel van Zweden (de orde van Vrijmetselaren in Zutphen).

Heavensride

12 u · 🌐

Heavensride 28 JUNI 2024!! Wij gaan fietsen voor het Hospice Zutphen en Stichting Amulance Wens Oost! Ons thema voor de aankomende editie: "Oost West Thuis Best" Jullie zijn er toch ook weer bij? Mooi doel om in 2024 voor te trainen 🏋️😊. Inschrijven kan vanaf 27 februari op onze website! 🌈

